

عنوان مقاله:

بررسی غلظت عوامل بیهوشی (N₂O) در اطاق های عمل و تاثیر نوروبیولوژیک آن بر پرسنل اتاق عمل

محل انتشار:

دومین همایش پژوهشی سالیانه دانشجویی اتاق عمل کشور (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 2

نویسندگان:

بهزاد ایمنی - استادیار، گروه اتاق عمل، دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

آرزو کرپیوریان - استادیار، گروه داخلی و جراحی، دانشکده پرستاری و مامایی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: گاز بیهوشی نایتروس اکساید رایج ترین گاز بیهوشی مورد استفاده در اتاق های عمل است که به عنوان ماده بیهوشی دهنده و ضد درد ضعیف درکنار سایر داروها جهت نگهداری بیهوشی در روش بیهوشی متعادل شده (Balanced anesthesia) به کار میرود. از طرفی سطح کورتیزول سرم بعنوان یکی از نشانگرهای استرس مطرح بوده و بالا بودن این فاکتور می تواند حاکی از ایجاد حالات استرسی و عصبی به شمار آید. مواد و روش ها: مطالعه ی حاضر از نوع توصیفی مقطعی (Cross sectional) و همبستگی می باشد. جامعه پژوهش را پرسنل اتاق عمل (30 نفر) و پرسنل اداری شاغل در بخش اداری (30 نفر) بیمارستان بعثت همدان تشکیل داد. ابتدا غلظت گاز N₂O در اتاق های عمل بیمارستان بعثت در طی یک هفته کاری در نوبت صبح و بعد از ظهر اندازه گیری شد. ضمناً برای بررسی میزان تاثیر استنشاق و جذب عوامل شیمیایی مضر بر فاکتورهای نوروبیولوژیک نیز در آغاز و پایان هر روز کاری (بمدت 5 روز) از هر گروه آزمون و کنترل نمونه ادرار گرفته شد و اندازه گیری مربوط سطح کورتیزول انجام شد. نتایج: بر اساس یافته های پژوهش، غلظت عوامل بیهوشی و ضد عفونی کننده در فضای اتاق عمل 101/4±388/26 بود. همچنین بر اساس یافته های پژوهش سطح کورتیزول در نمونه ادرار پرسنل شاغل در اتاق عمل، قبل و بعد از یک روز کاری بمدت 5 روز 648/4±2/74 بود. ضمناً بر اساس یافته های پژوهش سطح کورتیزول در نمونه ادرار پرسنل شاغل در بخش اداری (بعنوان گروه کنترل)، قبل و بعد از یک روز کاری بمدت 5 روز 579/2±3/1 بود. نتیجه گیری: یافته های پژوهش نشان میدهد بین مقایسه میانگین تراکم گاز نایتروس اکساید محیط تنفسی کارکنان اتاقهای عمل و ریکاوری بر حسب 3 زمان نمونه برداری در یک روز کاری با توجه به آزمون آماری ANOVA اختلاف معنی داری (Pvalue =0/028) وجود دارد. همچنین با مقایسه میانگین و انحراف معیار کورتیزول آزاد ادرار برحسب ng/ml بین دو گروه شاهد و کنترل با توجه به آزمون آتست (P=0.559) اختلاف معنی داری مشاهده نگردید. از طرفی نتایج نشان میدهد که در مورد مقایسه ارتباط بین غلظت گاز N₂O در فضای اتاق عمل و کورتیزول آزاد ادرار (ng/ml) پرسنل اتاق عمل با توجه به آزمون ضریب همبستگی پیرسون بین آنها ارتباط مستقیم و مثبت و ناقصی (r=0.857) و با اختلاف P= 0.004 وجود دارد و این بدین معنی است که با افزایش میزان غلظت گاز N₂O در فضای اتاق عمل میزان کورتیزول آزاد ادرار پرسنل اتاق عمل افزایش میابد

کلمات کلیدی:

گاز نیتروس اکساید (N₂O)، اتاق عمل، کورتیزول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/971229>

